

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Er/341/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614202256
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Bc. Hana Žitňanská
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4614202256.2

Uznesenie

Okresný súd Topoľčany v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: V. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX C. a B. on B., B. K. M. A. a B. K., o vymoženie sumy 6199,90 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Zázhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 9565/14, o návrhu oprávneného na prerušenie konania, podnete oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky, námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a proti paušálnym trovám exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. sa **z a m i e t a** .

II. Podnet oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. sa **z a m i e t a** .

III. Námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie EX 9565/14 zo dňa 6.5.2020 sa **z a m i e t a j ú** .

IV. Námietky oprávneného proti paušálnym trovám sa **o d m i e t a j ú** .

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal u súdneho exekútora proti povinnému návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10C/10/2013-97 zo dňa 23.8.2013. Súdny exekútor na základe návrhu a exekučného titulu požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré mu Okresný súd Topoľčany udelil dňa 18.3.2014 - na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 6199,90 eur, úrok vo výške 12,60% ročne zo sumy 5586,62 od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5586,62 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania v sume 371,50 eur, trovy právneho zastúpenia v predchádzajúcom konaní v sume 1215,44 eur a všetky účelne vynaložené trovy exekúcie.

2. Súdny exekútor vydal dňa 6.5.2020 upovedomenie o zastavení starej exekúcie EX 9565/14 (ďalej uvádzané aj len ako „upovedomenie“), ktorým oprávneného upovedomil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba. Upovedomením súdny exekútor súčasne vyzval oprávneného, aby do 60 dní od ukončenia exekučného konania zaplatil trovy starej exekúcie vo výške 42,- eur (paušálne trovy 35,- eur zvýšené o daň z pridanej hodnoty 7,- eur).

3. Oprávnený podal námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a paušálnym trovám exekúcie (podaním zo dňa 20.6.2020), námietkam žiadal vyhovieť a upovedomenie o zastavení starej exekúcie zrušiť. Oprávnený namietal svoje postavenie oprávneného v exekučnom konaní, žiadal preveriť totožnosť subjektu oprávneného, nakoľko pohľadávky vymáhané v exekučných konaniach prostredníctvom súdneho exekútora boli predmetom postupovania na tretiu osobu a mohli byť predmetom aj ďalšieho postúpenia, žiadal tiež preveriť, či súdny exekútor a súd postupovali podľa Exekučného poriadku - či súdny exekútor požiadal súd v 14 dňovej lehote o pripustenie zmeny účastníka a či súd o tejto žiadosti v 60 dňovej lehote rozhodol. Ďalej oprávnený namietal rozpor upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov z dôvodu, že súdny exekútor nepreukázal, že exekúcia bola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, resp. do 30.6.2016, tiež z dôvodu, že upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a nie je z neho zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie, aké úkony exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a prečo nárok oprávneného nebol vymožený ani za 5 rokov plynutia rozhodnej doby. Ďalej oprávnený odôvodnil námietky rozporom ustanovenia § 6 ods. 1 veta prvá v spojení s ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj len „ústava“), najmä čl. 20 a čl. 46 ústavy a čl. 11 a čl. 23 Listiny základných práv a slobôd (ďalej aj len „listina“), keďže uvedenými ustanoveniami je obmedzené vlastnícke právo oprávneného a bez akéhokoľvek verejného záujmu a akejkolvek primeranej náhrady, pričom je ohrozená vymáhateľnosť práva oprávneného a jeho zákonná ochrana, a to bez toho, aby oprávnený vopred mohol zvažovať, či exekúcia bude alebo nebude bezvýsledná. Uviedol, že napadnutou právnou úpravou sú náklady bezdôvodne prenásané na oprávneného, pričom sa nehľadí na to, že súdny exekútor je osobou v obdobnom postavení podnikateľa podľa obchodného zákonníka. Riziko nevymoženia pohľadávky by malo byť na exekútorovi, resp. by mala byť daná možnosť, aby paušálna náhrada trov mohla byť posudzovaná v individuálnych súvislostiach obdobne ako v prípade náhrady trov v Civilnom sporovom poriadku, kde sa v prípade bezvýslednosti rozhoduje podľa procesného zavinenia. Oprávnený je zo strany štátu paušálne sankcionovaný a spoplatnený viackrát - ako poplatník súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul; ako poplatník súdneho poplatku z návrhu na začatie exekúcie; rozhodnutím štátu o zastavení exekúcie bez ohľadu na to, či bola pohľadávka vymožená; zákonom ustanovenou náhradou paušálnych trov exekúcie vylučujúcou individuálne osobitosti prípadu. Napokon oprávnený odôvodnil námietky rozporom ustanovenia § 6 ods. 3 v spojení s ustanovením § 7 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou SR, najmä čl. 46 a čl. 36 listiny, keďže vylučuje právo oprávneného na súdnu ochranu. Uviedol, že uvedenými ustanoveniami je ohrozená vymáhateľnosť práva a vylúčená súdna ochrana domáhať sa riadnymi opravnými prostriedkami akejkolvek nápravy proti výzve na náhradu paušálnych trov, ak je uplatňovaná exekútorom v rozpore so zákonom.

4. V súvislosti s dôvodmi námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a paušálnym trovám, podal oprávnený aj podnet, aby súd podľa § 74 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky (ďalej aj len „ústavný súd“) podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy o súlade ustanovení § 6 ods. 2 veta prvá v spojení s § 6 ods. 1 veta prvá a § 7 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/2019 Z. z. s čl. 20 ods. 1, čl. 4, čl. 5, čl. 46 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Uviedol, že zákon č. 233/2019 Z. z. zbavuje retroaktívne oprávneného pohľadávky, ktorú má súdom priznanú a pri ktorej súčasne realizuje svoje právo na súdnu ochranu a zároveň ho tiež jednostranne postihuje vo forme ďalšieho „paušálneho výdavku“, ktorý má uhradiť exekútorovi bez ohľadu na skutočnosť, či vykonal akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a či sám svojou nečinnosťou nespôsobil existenciu „starej exekúcie“. S ohľadom na poddaný podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zo strany súdu, oprávnený navrhol, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia ústavného súdu v konaní o súlade právnych predpisov.

5. Súdny exekútor k námietkam oprávneného uviedol, že neeviduje zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného. Exekučné konanie bolo zastavené v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba. Exekútor súčasne predložil Indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií zo dňa 21.7.2020 o zápise exekúcie v Centrálnom registri exekúcií.

6. Zo súdneho spisu bolo zistené, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 21.3.2014. Z lustrácie v Centrálnom registri exekúcií (ďalej uvádzaný aj len „centrálny register“ alebo „CRE“ alebo „register“) zo dňa 21.7.2020 vykonanej exekútorom a tiež zo dňa 9.11.2020 vykonanej súdom vyplýva, že táto exekúcia je zapísaná v CRE.

7. Podľa § 233a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

8. Dňa 1.1.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v uznesení uvádzaný aj len ako „ZoUNEK“), ktorý upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“), s tým, že na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 1 ods. 1, 2 zákona).

9. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

- a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
- c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie;1) na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

10. Podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o

- a) vymoženie pohľadávky na výživnom,
- b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,
- c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,2)
- d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,3)
- e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,4)
- f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur,
- g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.5) "

11. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

12. Podľa § 4 ods. 1 ZoUNEK, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, odklad starej exekúcie je povolený alebo je stará exekúcia odložená, rozhodná doba podľa § 3 sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená.

13. Podľa § 4 ods. 2 ZoUNEK rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o a) námietkach proti starej exekúcii, b) zastavení starej exekúcie, c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí, d) vylúčení veci zo starej exekúcie, e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí, f) schválení príklepu, g) schválení rozvrhu výťažku.

14. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s

Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

15. Podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu.6) Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

16. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

17. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

18. Podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak
a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo
b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.7)

19. Podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

20. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

21. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej aj len EP), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

22. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.3.2017 (ďalej v uznesení uvádzaný len ako „Exekučný poriadok“ alebo „EP“ s tým, že ide o znenie účinné do 31.3.2017), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

23. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

24. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

25. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon4c) neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

26. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v uznesení uvádzaný aj len „CSP“), súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania.

27. Podľa § 162 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

28. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/20190701>> alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/20190701>>. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

29. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

30. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 CSP („Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.“). Formulácia „súd konanie preruší aj bez návrhu“ vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s ústavou má v takom prípade právo na odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia ústavy, teda na vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že ústava je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

31. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18. októbra 2006: „Podľa čl. 144 ods. 2 ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že „Aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...“, čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.“

32. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred ústavným súdom konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba ak sú splnené dve podmienky, a to v prípade, ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s ústavou spája s „prejednanou vecou“, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a v prípade, ak „sa súd domnieva“, že medzi podústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a ústavou je nesúlad. Podľa právneho názoru ústavného súdu, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 ústavy, t. j.

„domnieva sa“ iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

33. Ako vyplýva z vyššie uvedeného exekučný súd preruší exekučné konanie, ak súd (nie účastník konania) pred rozhodnutím vo veci dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V prejednávanej veci však exekučný súd nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s ústavou a listinou, preto má za to, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) ústavy. Návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na ústavnom súde o ústavnosti ZoUNEK (jeho ustanovení), súd preto zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj podnet oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na ústavnom súde o ústavnosti ZouNEK. Súčasne súd uvádza príčiny, pre ktoré sa nedomnieva, že došlo k porušeniu ústavy spôsobom, ktorý tvrdí oprávnený.

34. ZoUNEK upravuje dôvody zastavenia exekúcií, ktoré definuje, rovnako ako podmienky, za ktorých sa tieto exekúcie zastavujú. Podmienky a dôvody zastavenia exekúcií upravuje aj Exekučný poriadok, ktorý bol mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby, pričom dôvody zastavenia exekúcií vyplývali a vyplývajú aj z iných zákonov a exekúcie sa zastavujú nielen rozhodnutím súdu, ale aj zo zákona (§ 57 ods. 2 EP, § 48 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii). Skutočnosť, že v ZoUNEK boli stanovené dôvody, za splnenia ktorých sa konkrétne exekúcie zastavujú zo zákona, nie rozhodnutím súdu, a taktiež ani pre ďalšie dôvody uvádzaných oprávneným, nepovažuje exekučný súd ZoUNEK za rozporný s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Zastavením starej exekúcie nezaniká pohľadávka, staré exekúcie sa nezastavujú späťne, ale najskôr dňom účinnosti ZoUNEK, zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Podmienky a lehoty na podanie nového návrhu sú rovnaké pre všetkých oprávnených, ktorí sa návrh rozhodnú podať. Pokiaľ ide o paušálne trovy, aj keď proti nim nie sú prípustné námietky, aj doposiaľ podľa predchádzajúcej právnej úpravy, teda v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, existovala pre oprávnených hrozba znášania trov exekúcie, v prípade jej zastavenia, dokonca vo výške skutočných trov, pričom vyhláškou bola stanovená aj minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady, vrátane zvýšenia odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty (ak je exekútor jej platiteľom). Z uvedených hľadísk nie je podľa názoru súdu ZoUNEK retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok a ani právo na súdnu ochranu.

35. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax ústavného súdu v súvislosti so ZoUNEK, a to Tlačovú správu z neverejného zasadnutia II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. S2/12/2020 publikovanú dňa 1.6.2020, z obsahu ktorej vyplýva, že ústavný súd sa opakovane zaoberal ústavnými sťažnosťami podanými v súvislosti s ustanoveniami zákona č. 233/2019 Z. z., pričom rozhodol opakovane totožným spôsobom, a síce tak, že ústavné sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnené. Hoci v týchto prípadoch nešlo o konania o súladnosti zákona s ústavou, ale o konania o individuálnych ústavných sťažnostiach, tieto rozhodnutia dávajú náhľad na to, akým spôsobom ústavný súd nahliada na zákon č. 233/2019 Z. z. Napr. v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 234/2020 ústavný súd konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky v časti, ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj len „dohovor“) napadnutými upovedomeniami o zastavení starej exekúcie v časti výziev na úhradu paušálnych trov starých exekúcií je zjavne neopodstatnená. Rovnako konštatoval zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti sťažovateľky v súvislosti s námietkou porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, čl. 11 ods. 1 listiny a analogického práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru.

36. ZoUNEK upravuje dôvody, spôsob a podmienky ukončenia exekučných konaní, ktoré sa začali pred 1.4.2017 (starých exekúcií), ako aj možnosť oprávneného podať za zákonom stanovených podmienok opätovný návrh na vykonanie exekúcie (§ 9). Povinnosťou súdneho exekútora podľa ZoUNEK je vydať upovedomenie o zastavení každej starej exekúcie, v ktorej sú splnené zákonom stanovené

podmienky zastavenia starej exekúcie, t. j. v ktorej došlo k zastaveniu exekúcie zo zákona a následne toto upovedomenie zaslať v zákonom stanovených lehotách oprávnenému - § 5 ods. 1, 3 ZoUNEK. Náležitosti upovedomenia vyplývajú z § 5 ods. 2 ZoUNEK. Pre prípad vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie v rozpore so zákonom poskytuje ZoUNEK oprávnenému opravný prostriedok vo forme námietok (§ 7 ods. 1 prvá veta ZoUNEK). Upovedomením v rozpore so zákonom je také upovedomenie, ktoré bolo vydané napr. predčasne, alebo napriek tomu, že neboli splnené zákonné predpoklady pre zastavenie starej exekúcie podľa ZoUNEK. Stará exekúcia sa podľa ZoUNEK zastavuje zo zákona, ak vznikne niektorý z dôvodov jej zastavenia taxatívne vymedzených v § 2 ods. 1 ZoUNEK a v prípade zastavenia exekúcie uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, ak vo veci nie je daná niektorá z výnimiek zastavenia podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK (absolútne výnimky) alebo podľa § 4 ZoUNEK (relatívne výnimky).

37. Súd preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a tiež obsah ostatného spisového materiálu a dospel k záveru, že námietky boli podané oprávnenou osobou (oprávneným) v zákonnej lehote, neboli však podané dôvodne. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo pred 1.4.2017, preto je vo veci nadobudnutím účinnosti ZoUNEK (1.1.2020) potrebné postupovať podľa tohto zákona (§ 233a EP, § 1 ZoUNEK). Súdny exekútor vydal podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, proti ktorému podal oprávnený námietky. Zo súdneho spisu vyplýva, že v tejto veci už ku dňu nadobudnutia účinnosti ZoUNEK uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi. Súčasne bolo zistené, že nejde o exekúciu, ktorá sa podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK nezastavuje a neboli zistené ani dôvody, v dôsledku ktorých by rozhodná doba neuplynula, ale sa predĺžila (§ 4 ZoUNEK). Takéto dôvody oprávnený v námietkach ani nenamietal.

38. Oprávnený namietal, že vymáhanú pohľadávku postúpil tretej osobe (ktorú neoznačil) a mala byť predmetom aj ďalšieho postúpenia. Po začatí exekučného konania môže dôjsť k prevodu práva z exekučného titulu v dôsledku postúpenia vymáhanej pohľadávky. Pri prevode práva z exekučného titulu však nedochádza automaticky aj k zmene účastníka v exekučnom konaní, ale subjekt, ktorému bolo právo z exekučného titulu prevedené sa stáva účastníkom konania (oprávneným) až na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola pripustená zmena účastníka exekučného konania na strane oprávneného podľa § 37 ods. 3 EP. V tejto veci súdu nebol predložený návrh na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania v zmysle § 37 ods. 3 EP, preto o pripustení zmeny účastníka exekučného konania na strane oprávneného nebolo rozhodované. Či v priebehu exekúcie došlo k prevodu práva z exekučného titulu, oprávnený nepreukázal, pretože k námietkam nepredložil listiny, ktoré by preukazovali postúpenie vymáhanej pohľadávky (zmluvu o postúpení pohľadávky). Rovnako oprávnený nepreukázal, že bol prevod práva z exekučného titulu oznámený a preukázaný súdnemu exekútorovi, z ktorého vyjadrenia však vyplýva, že neeviduje zmluvu o postúpení pohľadávky, ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného.

39. Keďže až do vzniku dôvodu zastavenia exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK nebolo vo veci rozhodnuté o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného, procesne oprávneným v tomto exekučnom konaní je stále oprávnený, ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie. Skutočnosť, že po začatí exekučného konania dôjde k prevodu práva z exekučného titulu a do vzniku dôvodu na zastavenie exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK nedôjde k rozhodnutiu o zmene oprávneného (či už bol alebo nebol podaný návrh na pripustenie zmeny oprávneného), nepredstavuje výnimku zo zastavenia starej exekúcie podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK a ani výnimku, na základe ktorej by došlo k predĺženiu rozhodnej doby podľa § 4 ZoUNEK. Ak teda do zastavenia exekúcie zo zákona nebol podaný návrh na zmenu oprávneného, alebo ak takýto návrh aj bol podaný, ale o zmene oprávneného do zastavenia exekúcie ex lege nebolo rozhodnuté, dôjde k zastaveniu exekúcie zo zákona podľa ZoUNEK a ani prípadné dodatočné podanie návrhu na zmenu oprávneného v zmysle § 37 ods. 3 EP na zastavenie exekúcie nemá vplyv. Rovnako by to nebol ani dôvod na dodatočné rozhodnutie o pripustení zmeny oprávneného, keďže po zastavení exekúcie (či už ex lege podľa ZoUNEK alebo aj rozhodnutím súdu podľa EP) nie je zákonný dôvod rozhodovať o zmene účastníka konania. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie, aj keď došlo v priebehu konania k prevodu práva z exekučného titulu bez rozhodnutia o zmene oprávneného, s poukazom na uvedené nie je vydané v rozpore so zákonom a nepredstavuje tak ani dôvod na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, pre ktorý by bolo možné námietkam proti upovedomeniu vyhovieť a upovedomenie zrušiť. Vzhľadom na to súd ani nevyzýval

oprávneného na preukázanie jeho tvrdení o postúpení pohľadávky tretej osobe, príp. o oznámení tejto skutočnosti súdnemu exekútorovi, ktoré ničím nepreukázal a tretiu osobu v námietkach ani neoznačil.

40. Centrálny register exekúcií je verejným zoznamom dostupným na webovom sídle Slovenskej komory exekútorov, do ktorého sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii zapisujú údaje stanovené zákonom - § 211a ods. 1 EP (napr. označenie súdu, ktorý udelil poverenie a dátum udelenia poverenia, označenie exekútora, spisová značka súdu a exekučného spisu exekútora, označenie povinného), pričom exekútor je povinný v prípade právoplatného zastavenia exekúcie alebo jej skončenia inak ako zastavením vymazať z registra všetky údaje týkajúce sa vedenej exekúcie (§ 211a ods. 2 EP). Zápis, zmenu a výmaz údajov v registri vykonáva a za ich správnosť zodpovedá exekútor, ktorý je poverený vykonaním exekúcie, zástupca, náhradník alebo nástupca exekútora, resp. ak exekútor túto povinnosť nesplní, vykoná zápis komora, ak má vedomosť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, zmenu alebo výmaz údajov (§ 211a ods. 3 EP). Zápis všetkých právoplatne neskončených exekúcií, v ktorých bolo exekútorom udelené poverenie, boli poverení exekútori (ich zástupcovia, náhradníci, nástupcovia) povinní vykonať do 30. júna 2016 (§ 243d ods. 3 EP). Zápis, zmena a výmaz údajov podľa § 211a ods. 1 a 2 EP v CRE sa vykonáva v lehotách stanovených vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií (ďalej uvádzaná aj len ako „vyhláška“) - do siedmich dní, odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, zmenu alebo výmaz týchto údajov, a ak ide o údaje z rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu, do siedmich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 1 ods. 1 vyhlášky).

41. Pokiaľ oprávnený namietal, že súdny exekútor nepreukázal, či bola exekúcia zapísaná v CRE do siedmich dní odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, resp. do 30.6.2016, na tento súd pri rozhodovaní o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie nemohol prihliadať, pretože ide o dôvod, ktorý na zastavenie exekúcie ex lege podľa ZoUNEK nemá vplyv. Skutočnosť, že exekúcia nebola zapísaná v CRE v súlade s § 243d ods. 3 EP alebo s § 1 a 2 vyhlášky, dokonca ani to, že v CRE nebola zapísaná vôbec, nepredstavuje výnimku zo zastavenia starej exekúcie zo zákona a nie je ani dôvodom, pre ktorý by bolo možné vyhovieť námietkam proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a upovedomenie zrušiť (ani čiastočne - v časti paušálnych trov). Aj keď exekúcia nie je zapísaná v CRE a sú splnené podmienky zastavenia starej exekúcie podľa § 2, § 3 a § 4 ZoUNEK, exekúcia sa ex lege zastavuje. Napriek tomu, že zápis exekúcie v CRE nie je predpokladom, ktorého splnenie je podmienkou na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie, súd uvádza, že z lustrácie v CRE bolo zistené, že exekúcia je v CRE zapísaná. Súd súčasne poznamenáva, že pokiaľ oprávnený v období od 30.6.2016 zistil, že exekúcia (údaje o nej) nebola zapísaná v CRE podľa § 243d ods. 3 EP a § 1 ods. 1 vyhlášky, mal možnosť podať podnet Slovenskej komore exekútorov na preskúmanie, kontrolu a zápis absentujúcich (nesprávnych) údajov v CRE. Údaj o zápise exekúcie v CRE (dátum zápisu) nie je ani povinným údajom zapisovaným do CRE v zmysle § 211a ods. 1 EP a nepatrí ani medzi obsahové náležitosti upovedomenia v zmysle § 5 ods. 2 ZoUNEK. Okrem toho z ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK vyplýva, že exekútor nemá nárok na paušálne trovy v prípade, že exekúcia v CRE nie je zapísaná, nie v prípade, že nebola zapísaná do 30.6.2016 (resp. v inej určenej lehote).

42. Ako ďalší dôvod námietok oprávnený uviedol, že upovedomenie neobsahuje všetky náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 ZoUNEK, a to najmä opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné. Z ustanovenia § 5 ods. 2 písm. d) ZoUNEK vyplýva súdnemu exekútorovi povinnosť uviesť zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú. Súd preskúmal upovedomenie a zistil, že tieto zákonné náležitosti obsahuje. Z upovedomenia tiež vyplýva, že obsahuje aj stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, ktorého nedostatok oprávnený namietal, a to v znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje“. Súd má za to, že takéto vyjadrenie spĺňa charakter stručného opisu skutočností odôvodňujúcich zastavenie starej exekúcie a bez pochybností informuje oprávneného o tom, z akého dôvodu došlo k zastaveniu starej exekúcie. Pre úplnosť súd dodáva, že celý obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. vytvorený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v spolupráci so Slovenskou komorou exekútorov, komora tento vzor zverejnila na svojom webovom sídle, a je tak dostupný verejnosti. Pokiaľ

oprávnený namietka, že z upovedomenia nie je zrejmé, ako súdny exekútor vykonával exekúciu (aké úkony vykonal, ako nárok vymáha a prečo nebol vymožený za 5 rokov plynutia rozhodnej doby), tieto skutočnosti súd nemá zákonný dôvod skúmať v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu. Spôsob vykonávania exekúcie nemá vplyv na zastavenie starej exekúcie, pretože nepredstavuje ani jednu z výnimiek zastavenia exekúcie uplynutím rozhodnej doby. Ak by aj exekútor nevykonával exekúciu v súlade s Exekučným poriadkom, táto skutočnosť nie je dôvodom, pre ktorý by nedošlo k zastaveniu starej exekúcie podľa ZoUNEK a pre ktorý by bolo možné vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie zrušiť. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že oprávnený mal v priebehu exekúcie možnosť informovať sa u súdneho exekútora na stav vykonávania exekúcie a v prípade, že by exekúcia nebola vykonávaná v súlade s predstavami oprávneného, mal oprávnený možnosť podať návrh na zmenu súdneho exekútora (§ 44 ods. 10 EP). Tieto možnosti však oprávnený nevyužil a prakticky sa o vykonávanie exekúcie začal zaujímať až pri podaní námietok, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že žiadal preveriť, či je v tomto konaní oprávneným.

43. Oprávnený podal námietky aj proti paušálnym trovám. Zastavením exekúcie ex lege podľa ZoUNEK vzniká exekútorovi voči oprávnenému nárok na paušálne trovy, ktoré sú podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK vo výške 35,- eur s tým, že ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšujú sa o DPH. Ak si exekútor voči oprávnenému uplatňuje paušálne trovy, musí upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahovať aj výzvu oprávnenému na úhradu paušálnych trov v zákonom stanovenej lehote 60 dní od ukončenia exekučného konania (§ 5 ods. 2 písm. g/ ZoUNEK). Ak paušálne trovy oprávnený v ustanovenej lehote nezaplatí, má exekútor možnosť si ich voči nemu vymáhať, pričom upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov predstavuje v tomto prípade špecifický exekučný titul na vymoženie paušálnych trov (§ 6 ods. 3 ZoUNEK). Námietky proti paušálnym trovám podľa § 7 ods. 1 druhá veta ZoUNEK nie sú prípustné.

44. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach (napr. I. ÚS 220/2020-18, I. ÚS 221/2020-18, IV. ÚS 239/2020-19, III. ÚS 237/2020-18, II. ÚS 241/2020-18) konštatoval, že nárok na paušálnu náhradu vzniká ex lege, a to čo sa týka základu aj výšky. Ústavný súd tiež vo svojich uzneseniach z predbežných prerokovaní zdôraznil, že je potrebné si uvedomiť, že právna úprava zákona č. 233/2019 Z. z. nedáva možnosť úvahy o vzniku a rozsahu nároku na zaplatenie paušálnych trov starej exekúcie, upravuje ho jednoznačným spôsobom, v zásade nepripúšťajúcim úvahy o rôznych výkladoch či iný záver. Jedinou úvahou súdneho exekútora je úvaha o tom, či zákonný inštitút „zastavenia starej exekúcie“ na konkrétne konanie dopadá alebo nie. Keď na konkrétne exekučné konanie dopadne táto procesnoprávna úprava, exekučné konanie sa zastavuje ex lege. Procesné úkony súdneho exekútora, ktoré na túto skutočnosť nadviažu, sú kvázi technickej povahy - administrujú dve zákonné skutočnosti: konanie sa ex lege zastavilo a priamo ex lege vzniká nárok súdneho exekútora na náhradu trov a v stanovenej výške.

45. Z dôvodovej správy k § 6 ZoUNEK vyplýva, že návrh zákona vytvára špecifický exekučný titul na vymoženie paušálnych trov, ktoré neboli uhradené do ustanovenej lehoty, ktorým je upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov. Pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie na základe takéhoto exekučného titulu sa nebude vyžadovať potvrdenie o vykonateľnosti, avšak upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti a musia byť splnené podmienky podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK, t. j. upovedomenie musí byť zaslané v lehotách podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK a exekúcia bola zapísaná v centrálnom registri exekúcií. Nesplnenie týchto zákonných povinností má za následok stratu nároku exekútora na paušálne trovy.

46. S poukazom na uvedené, aj keď ZoUNEK v § 6 ods. 4 upravuje dôvody, za ktorých exekútor nemá nárok na paušálne trovy, keďže nárok na paušálne trovy vzniká ex lege, a to čo do základu aj výšky a námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné, skutočnosť, že exekútor stratil nárok na paušálne trovy z niektorého z dôvodov uvedených v § 6 ods. 4 ZoUNEK, má oprávnený možnosť namietat v prípadnej exekúcii podanej na základe upovedomenia o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov.

47. Vzhľadom k uvedenému súd o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie rozhodol tak, že ich ako nedôvodné zamietol (§ 7 ods. 3 tretia veta ZoUNEK). Oprávnený v námietkach neuviedol a nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by spôsobili, že upovedomenie bolo

vydané v rozpore so zákonom a exekúcia nebola zo zákona zastavená. Súčasne súd s poukazom na uvedené námietky oprávneného proti paušálnym trovám ako neprípustné odmietol (§ 7 ods. 3 druhá veta ZoUNEK).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Topoľčany, ktorý napadnuté uznesenie vydal. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Popri všeobecných náležitostiach podania (podľa § 127 Civilného sporového poriadku treba v podaní uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a treba uviesť aj spisovú značku konania, ktorého sa týka, ak je urobené v prebiehajúcom konaní) sa v sťažnosti musí uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.